

at udelade den Bestemmelse, at Formanden i Nævnet ikke maa være Ejer. Hvis man skulde være konsekvent, skulde der have staaet, at han hverken maatte være Ejer eller Lejer, men da det er ret vanskeligt at finde en Mand, der hverken er Ejer eller Lejer, mener man, at Valget af Formanden roligt kan overlades til dem, der skal udnævne ham, idet man gaar ud fra, at der bliver taget det fornødne Hensyn.

Endelig har vi under Nr. 16 foreslaaet, at Lovens Varighed gøres afhængig af Moratorie-Loven, idet vi mener, at der er et vist Sammenhæng mellem disse to Love. Naar man tænker paa, hvordan Forholdene skal være i det Øjeblik, Love af den Art falder bort, rejser der sig visse Spørgsmaal, f. Eks. om man, hvis den her foreliggende Lov falder bort den 31. December, straks skulde kunne forhøje Lejen, eller hvordan Forholdet skulde være. For Moratorie-Lovens Vedkommende kan man være i Uvished om, til hvilket Tidspunkt et Beløb, der falder ind under den, skal kunne forlanges betalt. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, forekommer det mig, at Forholdet, som det ligger nu, vil være ret klart, nemlig det, at en Forhøjelse eller Opsigelse kan gives med sædvanligt Varsel, men først gives, efter at denne Lov er ophørt at gælde. Derimod er Forholdet noget mere uklart; hvad Moratorie-Loven angaar, og jeg vil henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa, at man, naar der foretages en Revision af Moratorie-Loven eller i alt Fald, naar den Tid nærmer sig, da den virkelig skal ophøre, maa være paa det rene med, paa hvilken Maade Afviklingen af et saadant Moratorie-Institut skal foregaa.

Jeg skal endnu nævne, at man under Udvalgets Overvejelser har været inde paa den Tanke at oprette et Slags Overnævn, til hvilket der skulde kunne klages over Nævnets Afgørelse. Da man maatte gaa ud fra og haabe, at denne Institution kun skulde være af kort Varighed, har man dog ment, at dette Apparat var for stort til at sættes i Scene for denne korte Tid. Man havde fra flere Sider i Udvalget ment, at man maatte kunne henlægge en Appel til Indenrigsministeriet, men fra Indenrigsministeriets Side fandt man, og vistnok med Rette, at der under de forhaandenværende Omstændigheder var lagt saa stærkt Beslag paa det, at man ikke mente at kunne indlade sig derpaa.

Som ærede Medlemmer vil se, er Lovforslaget altsaa undergaaet Ændringer af principiel Art paa forskellige Omraader,

men det er efter mit Skøn nu naaet dertil, at det vil kunne yde en virkelig Beskyttelse for dem, der ønsker at blive beskyttet, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale saavel Ændringsforslagene som selve Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan ogsaa anbefale, at Lovforslaget faar den Form, som de stillede Ændringsforslag tilsigter, idet jeg mener, at der efter Omstændighederne er tilvejebragt et Resultat, som vil gøre den tilsigtede Nytte.

Lovforslaget bevarer jo det Princip, som fandtes i det, da det kom fra Folketinget, og som ikke fandtes i det oprindelige Forslag, men som er et Udtryk for det Kompromis, der opnaaedes dernede mellem Partiernes, at de forskellige Lejligheder stilles forskelligt med Hensyn til den Beskyttelse, der ydes, saaledes at det for de store Lejligheders Vedkommende skal være Lejerne, der kan klage, medens det for de mindre Lejligheders Vedkommende skal være Ejeren, der ansøger om Samtykke til Lejens Forhøjelse. Forskellen paa Affattelsen i Folketinget og i Landstinget er da, for kun at nævne det væsentlige, at man her i Landstinget har ført nogle mindre Lejligheder op i de store Lejligheders Gruppe. Dette maatte jeg i og for sig anse for uheldigt, hvis der ikke ved et Ændringsforslag til § 6 foreslaas indført en Bestemmelse, hvorved alle Lejligheder, der opsiges, falder ind under de smaa Lejligheders Kategori med Hensyn til den Beskyttelse, der ydes dem. Denne Bestemmelse er af en saa væsentlig Betydning, at den for mig har været afgørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg kunde tiltræde det Grænsepunkt, hvor Sondringen mellem smaa og store Lejligheder er blevet truffet.

Naar man har fjernet Nybygninger af Lovforslaget, er det efter min Opfattelse i og for sig irrationelt. Der vil tilvejebringes en Tilstand, hvor visse Ejendomme ikke er inde under et Huslejenævns Kontrol, hverken paa den Maade, at Ejerne skal have Samtykke til eller Lejerne kan klage over en Lejeforhøjelse. Der vil da her i Byen, navnlig hvis den Tilstand, for hvilken Loven gælder, bliver af længere Varighed, være det ejendommelige, at der vil være Ejendomme, som saaledes er udenfor Lovens Omraade. Hensigten med at tage denne Bestemmelse ud har den ærede Ordfører (Poul Rasmusen) gengivet, og jeg fik Indtrykket af, at han i Grunden